

ขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจบริการไทยกับภาคธุรกิจบริการต่างชาติในแขวงจำปาสัก
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

National Competitiveness between Thai and National Service Enterprises in
Champasak Lao PDR

นลินี ทองประเสริฐ^{*1}

¹คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

E-mail: nthongprasert@hotmail.com

บทคัดย่อ

การเข้าไปลงทุนในภาคธุรกิจบริการในแขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) ของผู้ประกอบการไทย ท่ามกลางการเข้าไปลงทุนของนักลงทุนสัญชาติต่างๆ เป็นกรณีที่น่าสนใจอย่างยิ่งใน ประเด็นขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจบริการไทยกับภาคธุรกิจบริการ สปป.ลาว ซึ่งเป็นเจ้าถิ่น และต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในแขวงจำปาสัก สปป.ลาว การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.95 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ขีดความสามารถในการแข่งขัน ด้านประสิทธิภาพภาคธุรกิจบริการของผู้ประกอบการไทย ผู้ประกอบการ สปป.ลาว และ ผู้ประกอบการต่างชาติ ในแขวงจำปาสัก สปป.ลาว และเปรียบเทียบขีดความสามารถในด้านนี้ จำแนกตาม สัญชาติของผู้ประกอบการ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ผู้ประกอบการที่อยู่ในภาคธุรกิจบริการ ประกอบด้วยโรงแรม ร้านอาหาร และ บริษัททัวร์ ที่จดทะเบียนประกอบกิจการกับแผนกการค้าและการลงทุน แขวงจำปาสัก (Department of Planning and Investment:DPI) จำนวน 211 ราย ผลการวิจัยพบว่าธุรกิจที่มีคนลาว ไทย และ สัญชาติอื่นๆ เป็นหุ้นส่วนประกอบธุรกิจ มีขีดความสามารถในการแข่งขันในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ส่วนในรายด้านที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ .01 และ .05 ได้แก่ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล และทักษะการเงิน ส่วนในรายด้านได้แก่ด้านแรงงาน การบริหารจัดการ และ ด้านทัศนคติและค่านิยมไม่แตกต่างกัน จึงได้วิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบรายคู่ในภาพรวมและรายด้านแล้ว พบว่า ธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของมีขีดความสามารถในภาพรวม และรายด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผล และด้านทักษะการเงินธุรกิจ มากกว่าธุรกิจที่มีคนไทย และคนต่างชาติเป็นหุ้นส่วนอยู่

คำสำคัญ: ความสามารถในการแข่งขัน ธุรกิจบริการ ประสิทธิภาพของธุรกิจ

Abstract

The Investment of Thai among Lao and different multi-national entrepreneurs in the service sectors Champasak Province, Lao PDR is interesting as a case study in the degree of competitiveness. The main purpose of this study was to investigate the difference in the degree of competitiveness among Thai, Lao and multi-national entrepreneurs. A quantitative method using questionnaires were used to collect data from 211 entrepreneurs in service businesses such as hotels, restaurants, and tour operators registered with the the Department of Planning and Investment. Champasak Province. The whole competitiveness of Thai, Lao and multi-national entrepreneurs was reached through an analysis of F-test which indicated that there was significantly difference ($p<.05$). The findings revealed that their competitiveness in the efficiency, effectiveness, and financial skills were different at a statistically significant level ($p<.01$ and $.05$ as following). While as there was no significant difference on their competitiveness in labor, management, attitudes and values. Among these three groups, Lao entrepreneurs' whole competitiveness and the competitiveness in effectiveness and efficiency and financial skills were higher than Thai and other national entrepreneurs.

Keyword: Competitiveness, Service Business, Business Efficiency

บทนำ

นับตั้งแต่ปี 2558 ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไน เวียดนาม พม่า กัมพูชา และประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) ได้ก้าวเข้าสู่การเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างสมบูรณ์แล้ว การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) ที่ผ่านมามีเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของภาคธุรกิจบริการไทยที่ดำเนินกิจการทั้งในประเทศและในประเทศเพื่อนบ้าน ผลของการเปิดเสรีในภาคบริการ ทำให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการและการลงทุน แรงงานตลอดจนเงินทุนอย่างเสรีระหว่างประเทศสมาชิก (สมเกียรติ ตริรัตนพันธ์ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ 2559 www.moi.go.th)

สปป.ลาว เป็นหนึ่งในประเทศปลายทางที่นักท่องเที่ยวทั้งจากยุโรป และเอเชียให้ความสนใจที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวอย่างมากเนื่องจาก สปป.ลาวยังคงความสมบูรณ์ทั้งทางด้านทัศนียภาพ ทรัพยากรธรรมชาติ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตน ความได้เปรียบเหล่านี้เป็นปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทุกมุมโลก ส่งผลให้ธุรกิจด้านการท่องเที่ยวมีอัตราการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น สำหรับประเทศไทยและ สปป.ลาวมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมายาวนานทั้งทางประวัติศาสตร์ ด้านการค้า และการลงทุน จากข้อมูลการลงทุนต่างประเทศ (FDI: Foreign Direct Investment) ใน สปป.ลาวตามรายงานของกระทรวงแผนการและการลงทุนช่วง พ.ศ. 2532-2555 เวียดนามมีการลงทุนในสปป.ลาวเป็นอันดับหนึ่งโดยมี 429 โครงการ มูลค่า 4,913 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา อันดับที่สองเป็นการลงทุนจากไทย จำนวน 742 โครงการมูลค่า 4,082 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ อันดับที่สามได้แก่สาธารณรัฐประชาชนจีน 801 โครงการ มูลค่า 3,952 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ อันดับที่สี่ ได้แก่ เกาหลีใต้ 287 โครงการ 748 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และ อันดับสุดท้ายได้แก่ ฝรั่งเศส 224 โครงการ 490 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ กลุ่มธุรกิจที่ได้รับความนิยมในการลงทุนโดยตรงจาก ต่างประเทศ คือ การทำเหมืองร้อยละ 27 และด้านการผลิตไฟฟ้าพลังงานน้ำ ร้อยละ 25 ด้านการ บริการร้อยละ 23 และด้านการเกษตร ร้อยละ 12 (ชาตริส สัมมะวัฒนา 2559: <http://bts.dft.go.th/bts>) สำหรับการลงทุนของไทยใน สปป.ลาวในช่วงที่ผ่านมาส่วนใหญ่มีการลงทุนด้านการเกษตร ด้านการบริการ โดยเฉพาะโรงแรมและร้านอาหารและด้านอสังหาริมทรัพย์

เนื่องจาก สปป.ลาว มีพื้นที่เศรษฐกิจการลงทุน การค้า และการท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ในแขวงที่ติดกับ ชายแดนประเทศไทย อยู่ 17 แห่ง ในเขตเศรษฐกิจทั้งหมดผู้วิจัยได้ คัดเลือกพื้นที่เป้าหมายการศึกษา ได้แก่ แขวงจำปาสัก ซึ่งเป็นพื้นที่ที่กำลังมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง อีกทั้ง สปป.ลาว ยังได้รับการคัดเลือกจากสภาการท่องเที่ยวและการค้ายุโรป (European Council of Tourism and Trade) ให้เป็นสถานที่ที่น่าท่องเที่ยวที่ดีที่สุดใน พ.ศ. 2556 (World best Tourist destination awarded) ยิ่งเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว และ ธุรกิจบริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น โรงแรม รถเช่า ภัตตาคาร สปา เป็นต้น การเข้าไปลงทุนในภาคธุรกิจบริการในแขวงจำปาสัก สปป.ลาว ของผู้ประกอบการไทย ท่ามกลางการเข้าไปลงทุนของผู้ประกอบการสัญชาติต่างๆ เป็นกรณีที่น่าสนใจอย่างยิ่งในประเด็นขีดความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) ของภาคธุรกิจบริการไทย กับ ภาคธุรกิจบริการ สปป.ลาวซึ่งเป็นเจ้าถิ่น และต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในแขวงจำปาสัก สปป.ลาว

ขีดความสามารถในการแข่งขัน ตามแนวทางการประเมินของ สถาบันการจัดการนานาชาติ (International Institute for Management Development: IMD) หมายถึง วิธีการที่ประเทศใดประเทศหนึ่ง บริหารจัดการทรัพยากรและศักยภาพที่ประเทศนั้นมีอยู่เพื่อสร้างความมั่งคั่งให้กับประเทศ ที่เน้นปัจจัยเชิงโครงสร้าง โดยมีเกณฑ์ชี้วัด 4 กลุ่มหลักและให้น้ำหนักแต่ละกลุ่มเท่าๆกัน ได้แก่ 1.สมรรถนะทางเศรษฐกิจ (Economic performance) 2.ประสิทธิภาพภาครัฐ (Government efficiency) 3.ประสิทธิภาพภาคธุรกิจ (Business efficiency) และ 4.โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) (Thailand Management Association 2013) ส่วนการประเมินขีดความสามารถทางการแข่งขันจากปัจจัย เชิงโครงสร้างในด้านประสิทธิภาพภาคธุรกิจของภาคเอกชนสถาบันการจัดการนานาชาติมีเกณฑ์ชี้วัด 5 ด้านได้แก่

- 1) ประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Efficiency and Effectiveness) ประกอบด้วย
 - ขนาดของธุรกิจ (Small and medium-size enterprises)
 - ผลผลิตภาพรวมของธุรกิจ (Overall productivity)

- ผลผลิตของบริษัท (Productivity of companies)
- 2) ด้านแรงงาน (Labor market) ประกอบด้วย
 - อัตราของสมองไหล (Brain drain)
 - การอบรมพนักงาน (Employee training)
 - ผลผลิตของแรงงาน (Labor productivity)
 - ทักษะในการบริหารที่เป็นสากล (International experience)
- 3) ด้านการเงิน (Finance)
 - ทักษะทางการเงิน (Finance skills)
 - ระบบบัญชีและตรวจสอบบัญชี (Auditing and accounting practices)
 - ความเสี่ยงในการลงทุน (Investment risk)
- 4) ด้านการบริหารจัดการ (Management practices)
 - ประสิทธิภาพของคณะกรรมการบริหาร (Efficacy of corporate boards)
 - การฉ้อโกงในองค์กร (Organized crime)
 - ความสมัครใจในการมอบ และรับมอบอำนาจหน้าที่ (Willingness to delegate authority)
 - ความน่าเชื่อถือของผู้บริหารบริษัทในสังคม (Credibility of managers)
 - บริษัทให้ความสำคัญกับความพึงพอใจของลูกค้าสูงสุด (Customer satisfaction)
 - ความรับผิดชอบต่อสังคม (Social responsibility)
 - การให้ความสำคัญความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมภายในกิจการ (Health, safety and environmental concerns)
- 5) และด้านทัศนคติและค่านิยม (Attitudes and values)
 - ภาพลักษณ์ในสายตาของลูกค้า (Image abroad)
 - ผู้บริหารกิจการมีทัศนคติที่ดี และ มีความเป็นโลกาภิวัตน์ (Attitude toward globalization)
 - วัฒนธรรมการเปิดรับแนวคิดจากต่างชาติ (National culture)
 - มีความยืดหยุ่น และ ปรับตัวได้สูงเมื่อเผชิญกับสิ่งท้าทาย (Flexibility and adaptability)
 - ค่านิยมในการแข่งขัน (Value system)

- มูลค่าของกิจการคือคุณค่าของพนักงาน (Corporate values)

Uirich, Michael and Lake (1997) ได้เสนอรูปแบบของสมรรถนะหรือขีดความสามารถของกิจการว่าประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับกิจการ ความเชี่ยวชาญด้านงานทรัพยากรมนุษย์ และการบริหารการเปลี่ยนแปลง โดยทำการสำรวจธุรกิจในสหรัฐอเมริกาพบว่าองค์การที่ประสบผลสำเร็จในเชิงการบริหาร สิ่งที่สำคัญที่สุดที่กิจการเหล่านี้ต้องมีคือ การบริหารการเปลี่ยนแปลง รองลงมาได้แก่ ความเชี่ยวชาญงานทรัพยากรมนุษย์ และความรู้เกี่ยวกับกิจการ ซึ่งทักษะในด้านความรู้ความเชี่ยวชาญงานของผู้ประกอบการ และบุคลากรขององค์กรนั้น ฌรณคิวิทย์ แสนทอง (2547) อธิบายว่า ความสามารถ หรือสมรรถนะ (Competency) ของคนเกิดได้จาก 3 ทางคือ 1) พรสวรรค์ที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด 2) เกิดจากประสบการณ์การทำงาน และ 3) เกิดจากการฝึกอบรม นอกจากขีดความสามารถทั้งสามแล้ว องค์กรหรือธุรกิจที่มีความสามารถในการแข่งขันจะต้องพึ่งพาสภาพแวดล้อมภายนอกและต้องมีความสามารถในการปรับตัวและทักษะเพื่อความอยู่รอด (Survival skills) ซึ่งประกอบด้วย 1) ความสามารถในการอ่านและวิเคราะห์สถานการณ์ธุรกิจ 2) ความสามารถในการรับรู้เกี่ยวกับโอกาสทางธุรกิจ 3) มีระดับความยืดหยุ่นสูง และ 4) พนักงานมีความรู้สึกเป็นเจ้าของกิจการ (Hanna 1990) นอกเหนือจาก Uirich ฌรณคิวิทย์ และ Hanna แล้ว ยังมี Vivienne Jupp and Mark P.Younger. (2004) อธิบายว่าองค์การที่มีขีดความสามารถสูงควรประกอบด้วยคุณลักษณะทั้งหมด 7 ประการคือ 1) มุ่งเน้นที่ผลลัพธ์และการนำเสนอคุณค่าอย่างต่อเนื่อง (Relentlessly outcome and value focused) 2) มีประสิทธิภาพสูง (High efficiency) 3) ตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมและพร้อมจะเปลี่ยนความคิดไปสู่การปฏิบัติ (Aware of changes in their environments, and able to translate insight to action) 4) มุ่งเน้นในสิ่งที่ตนเองมีความสามารถหรือโดดเด่น ในขณะที่เดียวกันก็จัดหาผู้อื่นมาทำในกิจกรรมที่ไม่ใช่กิจกรรมหลัก (High focused on their core capabilities, and adopt outsourcing strategies to improve efficiencies in noncore activities) 5) เป็นองค์กรที่มีความยืดหยุ่นสูง (Highly agile) 6) ให้ความสำคัญต่อการเติบโตและพัฒนาของบุคลากร (Committed to the growth and development of their employees) และ 7) มีผู้นำที่มีความมุ่งมั่นและกล้า (Headed by courageous leaders) นโยบายการประกอบ

ธุรกิจ ใน สปป.ลาว

ผู้ประกอบการต่างชาติจะสามารถลงทุนและดำเนินธุรกิจใน สปป.ลาวต่อเมื่อได้รับอนุมัติเป็นลายลักษณ์อักษรจากคณะกรรมการคุ้มครองการลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign Investment Management Cabinet) และจดทะเบียนบริษัทกับกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า ส่วนนโยบายการถือหุ้นของต่างชาติใน สปป.ลาว มีการจำกัดสัดส่วนการถือหุ้นของต่างชาติไม่เกินร้อยละ 49 ในธุรกิจสถานีโทรทัศน์และวิทยุ การคมนาคมขนส่ง ส่วนธุรกิจที่มีการสงวนอาชีพไว้สำหรับคนลาวเท่านั้น ห้ามมิให้การขึ้นทะเบียนวิสาหกิจให้ผู้ลงทุนต่างชาติ หรือบริษัทต่างชาติ ดำเนินธุรกิจได้แก่ พลังงานและแร่ อุตสาหกรรมและการค้า โยธาธิการและขนส่ง แกล่งข้าว วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว ธนาคารแห่ง สปป.ลาว และ สาธารณสุข ดังนั้นจึงเป็นข้อจำกัดของธุรกิจท่องเที่ยว ที่กฎหมาย สปป.ลาว ห้ามมิให้ต่างชาติเป็นกรรมการผู้จัดการที่มีอำนาจผูกพันบริษัท แต่มิได้ห้ามเป็นผู้ถือหุ้น เพียงแต่กรรมการผู้จัดการเป็นผู้ถือหุ้นจะไม่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินเดือน จะมีแต่เบี้ยประจำปีและเบี้ยประชุมซึ่งจะถูกกำหนดโดยที่ประชุมผู้ถือหุ้นเท่านั้น การประเมินขีดความสามารถทางการแข่งขันจากปัจจัยเชิงโครงสร้างในด้านประสิทธิภาพภาคธุรกิจจะช่วยให้เข้าใจถึงจุดเด่น และจุดด้อย ของผู้ประกอบการไทยในเชิงเปรียบเทียบกับผู้ประกอบการทั้ง สปป.ลาว และ ประเทศ อื่นๆ ในช่วงเวลาเดียวกัน และข้อมูลที่ได้จากการวิจัย จะเป็น ประโยชน์ต่อตัวผู้ประกอบการไทยในการพัฒนาและปรับปรุงกลยุทธ์การดำเนินกิจการเพื่อลดจุดด้อย และ เสริมจุดเด่น ตลอดจนเป็นแนวทางให้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น หอการค้า หน่วยงานราชการระดับ ท้องถิ่น ของจังหวัดที่เป็นประตูการค้าและการท่องเที่ยว ได้นำไปกำหนดแผนการส่งเสริมการค้าและการลงทุนของผู้ประกอบการท้องถิ่นไทย ที่เข้าไปลงทุนอยู่แล้วและกำลังจะเข้าไปลงทุนในแขวง

จำปาสัก สปป.ลาว เพื่อส่งเสริมการพัฒนาประเทศในเชิงแข่งขันในเวทีโลกได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านประสิทธิภาพภาคธุรกิจบริการของผู้ประกอบการไทย ผู้ประกอบการ สปป.ลาว และ ผู้ประกอบการต่างชาติ ในแขวงจำปาสัก สปป.ลาว
2. เพื่อเปรียบเทียบขีดความสามารถในการ

แข่งขัน ด้านประสิทธิภาพของภาคธุรกิจบริการในแขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตามผู้ประกอบการไทย สปป.ลาว และ ผู้ประกอบการต่างชาติ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบสอบถามเกี่ยวกับ ทดสอบความน่าเชื่อถือ โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจโรงแรม ภัตตาคาร และ บริษัททัวร์ในจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 30 ราย เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.956 นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการที่อยู่ในภาคธุรกิจบริการ ประกอบด้วยโรงแรม ร้านอาหาร และ บริษัททัวร์ ที่จดทะเบียนประกอบกิจการกับแผนกการค้าและการลงทุน แขวงจำปาสัก (Department for Planning and Investment :DPI) จำนวน 211 ราย โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน จาก ผู้ประกอบการที่อยู่ในภาคธุรกิจบริการที่มีเจ้าของเป็นคนสัญชาติลาว 149 ราย ที่มีหุ้นส่วนเป็นคนไทย 30 ราย และ หุ้นส่วนที่เป็นคนสัญชาติอื่นๆ เช่น เวียดนาม จีน ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น ฯลฯ อีก 31 ราย ทั้งนี้กฎหมายการค้าและการลงทุนของ สปป.ลาว มีข้อกำหนดในการสงวนอาชีพ เกี่ยวกับการขนส่งและการท่องเที่ยวไว้สำหรับคนลาวเท่านั้น ห้ามมิให้ต่างชาติขึ้นทะเบียนวิสาหกิจเป็นชื่อของตนเองได้ ทำให้การเก็บข้อมูลของงานวิจัยนี้จึงเก็บจากสถานประกอบการที่มีนักลงทุนไทย และต่างชาติถือหุ้นหรือลงทุนร่วมด้วยกับนักลงทุนสัญชาติลาว

การวิเคราะห์ข้อมูล

ลักษณะพื้นฐานของตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการเพศชาย ร้อยละ 72 เพศหญิง ร้อยละ 28 อายุอยู่ระหว่าง 31-50 ปี ร้อยละ 94.8 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 77.7 จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 47.9 มากที่สุด สำหรับรายได้ต่อเดือนของกิจการ ส่วนใหญ่มีรายได้ตั้งแต่ 100,001-300,000 ร้อยละ 75.4 และมีเงินทุนหมุนเวียนต่อเดือนต่ำกว่า 100,000 บาท ร้อยละ

40.8 และระหว่าง 100,001-500,000 บาท ร้อยละ 48.8 ในบรรดากลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยภัตตาคารและร้านอาหารมากที่สุดร้อยละ 47.9 รองลงมาเป็นโรงแรมและที่พัก ร้อยละ 32.7 และธุรกิจรับจัดทัวร์และท่องเที่ยว ร้อยละ 19.4 สำหรับสัญชาติของผู้ประกอบการทั้งหมด มีกิจการที่มีผู้ประกอบการสัญชาติลาวเป็นเจ้าของทั้งหมด ร้อยละ 70.6 กิจการที่มีหุ้นส่วนเป็นสัญชาติไทย หรือสัญชาติอื่นๆ เช่น เวียดนาม จีน ฝรั่งเศส ฯลฯ ถือหุ้นและร่วมบริหารกิจการด้วย ร้อยละ 30 และร้อยละ 31 ตาม

ลำดับ สำหรับจำนวนปีที่ดำเนินการมาส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 3-5 ปีถึงร้อยละ 62.3 และมีคนงานทำงานอยู่ระหว่าง 6-15 คนมากที่สุดคือร้อยละ 65.8

ผลการวิเคราะห์ชี้วัดความสามารถในการแข่งขันด้านประสิทธิภาพภาคธุรกิจบริการของผู้ประกอบการไทย ผู้ประกอบการ สปป ลาว และ ผู้ประกอบการต่างชาติ ในแขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สรุปในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบชี้วัดความสามารถในการ แข่งขันด้านประสิทธิภาพภาคธุรกิจบริการ

ชี้วัดความสามารถ	สัญชาติ	$\bar{X}$	S.D.	n	F	Sig
ประสิทธิภาพและประสิทธิผล	ลาว	2.84	.47	147	18.8	.00
	ไทย	2.33	.48	29		
	อื่นๆ	2.51	.50	29		
	รวม	2.72	.51	206		
แรงงาน	ลาว	3.65	.50	149	1.5	.22
	ไทย	3.57	.66	28		
	อื่นๆ	3.48	.48	30		
	รวม	3.61	.52	208		
การเงิน	ลาว	4.05	.45	145	4.0	.01
	ไทย	3.80	.48	26		
	อื่นๆ	3.96	.44	31		
	รวม	4.01	.46	203		
การจัดการ	ลาว	4.10	.50	144	1.2	.30
	ไทย	4.05	.50	28		
	อื่นๆ	4.29	1.1	31		
	รวม	4.12	.63	204		
ทัศนคติและค่านิยม	ลาว	3.94	.49	145	.85	.42
	ไทย	3.86	.53	23		
	อื่นๆ	3.86	.53	31		
	รวม	3.92	.49	204		
รวมทุกด้าน	ลาว	3.79	.36	134	3.3	.03
	ไทย	3.61	.44	23		
	อื่นๆ	3.71	.41	29		
	รวม	3.76	.38	187		

จากตารางที่ 1 ขีดความสามารถในการแข่งขันด้านประสิทธิภาพของธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในภาพรวมพบว่ามีขีดความสามารถอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.76$ $SD=.38$) ส่วนรายด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.72$ $SD=.51$) ด้านแรงงาน ด้านทักษะการเงิน ด้านการบริหารจัดการ และ ทัศนคติและค่านิยม ต่างมีขีดความสามารถอยู่ในระดับมากทั้งหมด ($\bar{X}=3.61$ $SD=.52$, $\bar{X}=4.01$ $SD=.46$, $\bar{X}=4.12$ $SD=.63$, $\bar{X}=3.92$ $SD=.49$ ตามลำดับ)

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ขีดความสามารถ

ในการแข่งขันด้านประสิทธิภาพของธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวหากแยกตามประเภทของสัญชาติแล้วพบว่า ในด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลรวมธุรกิจที่มีคนไทยเป็นหุ้นส่วนดำเนินงานอยู่ด้วยมีขีดความสามารถด้านนี้ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.33$ $SD=.48$) เมื่อเปรียบเทียบกับธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของ และ ธุรกิจที่มีคนสัญชาติอื่นๆ เป็นหุ้นส่วนต่างมีขีดความสามารถในด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.84$ $SD=.47$, $\bar{X}=2.51$ $SD=.50$ ตามลำดับ) จึงทำการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยในประเด็นประสิทธิภาพและประสิทธิผลรายข้อดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ประสิทธิภาพและประสิทธิผล	$\bar{X}$ / แปลผล		
	ไทย	ลาว	อื่นๆ
ส่วนแบ่งตลาด	2.17 น้อย	2.92 ปานกลาง	2.45 น้อย
ความสามารถในการทำกำไร	1.83 น้อย	2.47 น้อย	2.23 น้อย
สัดส่วนค่าใช้จ่ายในการอบรมพนักงาน	1.69 น้อย	2.26 น้อย	1.67 น้อย
ระดับของระบบบริหารจัดการ	3.66 มาก	3.68 มาก	3.77 มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ธุรกิจที่มีคนไทยเป็นหุ้นส่วน และธุรกิจที่มีคนสัญชาติอื่นเป็นหุ้นส่วน มีค่าเฉลี่ยของส่วนแบ่งตลาดน้อย ในขณะที่ธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ ส่วนแบ่งตลาด = 2.17 : 2.92 : 2.45) ในด้านความสามารถในการทำกำไรและสัดส่วนค่าใช้จ่ายในการอบรม ทั้งหมดอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ ความสามารถในการทำกำไร = 1.83 : 2.47 : 2.23), ($\bar{X}$ ค่าใช้จ่ายในการอบรม = 1.69 : 2.26 : 1.67)) ส่วนระดับของระบบบริหารจัดการทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ ระบบบริหารจัดการ = 3.66 : 3.68 : 3.77)

ในภาพรวมด้านแรงงานธุรกิจที่มีคนสัญชาติอื่นๆ เป็นหุ้นส่วนดำเนินงานอยู่ด้วยมีขีดความสามารถด้านนี้ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.48$ $SD=.48$) เมื่อเปรียบเทียบกับธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของ และ ธุรกิจที่มีคนไทยเป็นหุ้นส่วนต่างมีขีดความสามารถในด้านนี้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.65$ $SD=.50$, $\bar{X}=3.57$ $SD=.66$ ตามลำดับ) ดังนั้นจึงทำการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยในประเด็นแรงงานรายข้อแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยด้านแรงงาน

แรงงาน	$\bar{X}$ / แปลผล		
	ไทย	ลาว	อื่นๆ
การลาออกของพนักงาน	3.45 ปานกลาง	3.55 มาก	3.33 ปานกลาง
การอบรมพนักงาน	3.93 มาก	4.25 มาก	3.97 มาก
ความเข้มงวดของกฎระเบียบในการจ้างงานและออกจากงาน	3.64 มาก	3.51 มาก	3.65 มาก
ความยืดหยุ่นของการกำหนดค่าตอบแทน	3.28 ปานกลาง	3.54 มาก	3.23 ปานกลาง
ประสิทธิภาพการทำงานในระดับสากลของพนักงาน	3.62 มาก	3.41 ปานกลาง	3.45 ปานกลาง
ความเป็นมืออาชีพของพนักงาน	3.52 มาก	3.61 มาก	3.42 ปานกลาง
ความสามารถของกิจการในการดึงดูดคนทำงานที่มีทักษะและความสามารถ	3.66 มาก	3.67 มาก	3.35 ปานกลาง

จากตารางที่ 3 พบว่า ธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของมีค่าเฉลี่ยของการลาออกของพนักงานในระดับมาก ในขณะที่ธุรกิจที่มีคนไทยและคนสัญชาติอื่นเป็นหุ้นส่วนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ การลาออกของพนักงาน = 3.55 : 3.45 : 3.33) ในด้านการอบรมพนักงาน และความเข้มงวดของกฎระเบียบในการจ้างงานและออกจากงานทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X}$ การอบรมพนักงาน = 3.93 : 4.25 : 3.97) และ ($\bar{X}$ ความเข้มงวดของกฎระเบียบ) = 3.64 : 3.51 : 3.65) ส่วนความยืดหยุ่นของการกำหนดค่าตอบแทนธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ธุรกิจที่มีคนไทยและคนสัญชาติอื่นเป็นหุ้นส่วนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ ความยืดหยุ่นของการกำหนดค่าตอบแทน = 3.54 : 3.28 : 3.23) สำหรับประสิทธิภาพการทำงานในระดับสากลของพนักงาน พบว่า ธุรกิจที่มีธุรกิจที่มีคนไทยเป็นหุ้นส่วนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ในขณะที่และธุรกิจของคนลาวเองและคนสัญชาติอื่นเป็นหุ้นส่วนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ ประสิทธิภาพการทำงานในระดับสากล = 3.62 : 3.41 : 3.45) ส่วนความเป็นมืออาชีพของพนักงาน

ธุรกิจที่มีธุรกิจที่มีคนไทยเป็นหุ้นส่วนและธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ธุรกิจที่มีคนสัญชาติอื่นเป็นหุ้นส่วนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ ประสิทธิภาพการทำงานในระดับสากล = 3.52 : 3.61 : 3.42) และในด้านความสามารถของกิจการในการดึงดูดคนทำงานที่มีทักษะและความสามารถธุรกิจที่มีธุรกิจที่มีคนไทยเป็นหุ้นส่วนและธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ธุรกิจที่มีคนสัญชาติอื่นเป็นหุ้นส่วนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ ประสิทธิภาพการทำงานในระดับสากล = 3.66 : 3.67 : 3.35)

ในด้านทักษะการเงิน ธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของคนสัญชาติอื่นๆ และ คนไทยเป็นหุ้นส่วนต่างดำเนินงานอยู่ด้วยต่างก็มีขีดความสามารถด้านนี้ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.05 SD=.45), $\bar{X}$ =3.96 SD=.44 และ $\bar{X}$ =3.80 SD=.48 ตามลำดับ)

ดังนั้นจึงทำการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยในประเด็นทักษะการเงินรายข้อดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยด้านทักษะการเงิน

ทักษะการเงิน	$\bar{X}$ / แปลผล		
	ไทย	ลาว	อื่นๆ
การวางแผนการเงินในระยะยาวและสามารถทำได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้	3.83 มาก	4.20 มาก	4.03 มาก
การติดตามตรวจสอบบัญชีของกิจการ	4.14 มาก	4.30 มาก	4.26 มาก
การมีส่วนร่วมในการวางแผนทางการเงิน	3.67 มาก	3.82 มาก	4.06 มาก
ความรู้ด้านการเงิน	3.31 ปานกลาง	3.85 มาก	3.45 ปานกลาง
การจ่ายชำระค่าใช้จ่ายตรงเวลา	4.14 มาก	4.09 มาก	4.00 มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ธุรกิจทั้งหมดมีการวางแผนการเงินในระยะยาวและสามารถทำได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ การติดตามตรวจสอบบัญชีของกิจการ การมีส่วนร่วมในการวางแผนทางการเงิน และการจ่ายชำระค่าใช้จ่ายตรงเวลา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ การวางแผนการเงิน = 3.83 : 4.20 : 4.03), ($\bar{X}$ ติดตามตรวจสอบบัญชี = 4.14 : 4.30 : 4.26), ($\bar{X}$ การมีส่วนร่วมในการวางแผนการเงิน = 3.67 : 3.82 : 4.06) และ ($\bar{X}$ การจ่ายชำระค่าใช้จ่ายตรงเวลา = 4.14 : 4.09 : 4.00) ส่วนความรู้ด้านการเงิน พบว่าธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของมีความรู้ในระดับมาก ในขณะที่ธุรกิจที่มีคนไทย

เป็นหุ้นส่วน และธุรกิจที่มีคนสัญชาติอื่นเป็นหุ้นส่วนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ ความรู้ด้านการเงิน = 3.85 : 3.31 : 3.45) ในด้านการบริหารจัดการธุรกิจที่มีคนสัญชาติอื่นๆ คนลาวเป็นเจ้าของ และ คนไทยเป็นหุ้นส่วนต่างดำเนินงานอยู่ด้วยต่างก็มีขีดความสามารถด้านนี้ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.27 SD = 1.11), $\bar{X}$ = 4.10 SD = .50 และ $\bar{X}$ = 4.05 SD = .50 ตามลำดับ)

ดังนั้นจึงทำการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยในประเด็นการบริหารจัดการรายชื่อดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยด้านการบริหารจัดการ

การบริหารจัดการ	$\bar{X}$ /แปลผล		
	ไทย	ลาว	อื่นๆ
ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการ	4.14 มาก	4.20 มาก	4.13 มาก
ธุรกิจปราศจากการฉ้อโกง	3.75 มาก	3.78 มาก	4.94 มาก
ความสนใจในการส่งมอบงานและรับมอบงานของหัวหน้าและพนักงาน	3.86 มาก	3.78 มาก	3.94 มาก
ความน่าเชื่อถือของผู้บริหารในสังคม	4.04 มาก	4.22 มาก	4.26 มาก
ให้ความสำคัญกับความพึงพอใจของลูกค้าสูงสุด	4.36 มาก	4.32 มาก	4.39 มาก
ความรับผิดชอบต่อสังคม	4.04 มาก	4.21 มาก	4.06 มาก
ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมภายในกิจการ	4.18 มาก	4.23 มาก	4.23 มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ธุรกิจที่มีคนไทยเป็นหุ้นส่วน ธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของ และธุรกิจที่มีคนสัญชาติอื่นเป็นหุ้นส่วนต่างมีประสิทธิภาพ ปราศจากการฉ้อโกง มีความสนใจในการส่งมอบงานและรับมอบงานของหัวหน้าและพนักงาน ความน่าเชื่อถือของผู้บริหารในสังคม ให้ความสำคัญกับความพึงพอใจของลูกค้าสูงสุด มีความรับผิดชอบต่อสังคม และ ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมภายในกิจการในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14 : 4.20 : 4.13$), ($\bar{X} = 3.75 : 3.78 : 4.94$), ($\bar{X} = 3.86 : 3.78 : 3.94$), ($\bar{X} = 4.04$

: 4.22 : 4.26), ($\bar{X} = 4.36 : 4.32 : 4.39$), ($\bar{X} = 4.04 : 4.21 : 4.06$), ($\bar{X} = 4.18 : 4.23 : 4.23$),

ในด้านทัศนคติและค่านิยม ธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของ คนไทยและคนสัญชาติอื่นๆ เป็นหุ้นส่วนต่างดำเนินงานอยู่ด้วยต่างก็มีขีดความสามารถด้านนี้ในระดับใกล้เคียงกันมากที่สุดคืออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$ SD = .49), $\bar{X} = 3.86$ SD = .53 และ $\bar{X} = 3.86$ SD = .40 ตามลำดับ) ดังนั้นจึงทำการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยในทัศนคติและค่านิยมรายข้อดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยด้านทัศนคติและค่านิยม

ทัศนคติและค่านิยม	$\bar{X}$ /แปลผล		
	ไทย	ลาว	อื่นๆ
ภาพลักษณ์ของกิจการในสายตาลูกค้า	3.89 มาก	3.99 มาก	4.16 มาก
ผู้บริหารมีทัศนคติที่ดีและมีความเป็นโลกาภิวัตน์	4.00 มาก	3.85 มาก	4.10 มาก
วัฒนธรรมการเปิดรับแนวคิดจากต่างชาติ	4.07 มาก	3.95 มาก	3.90 มาก
มีความยืดหยุ่นและปรับตัวได้สูงเมื่อเผชิญกับสิ่งท้าทาย	3.69 มาก	3.86 มาก	3.71 มาก
ค่านิยมในการแข่งขัน	3.66 มาก	4.01 มาก	3.52 มาก
มีความคิดว่ามูลค่าของกิจการคือมูลค่าของพนักงาน	4.00 มาก	3.91 มาก	3.94 มาก
ระดับความสามารถในการแข่งขัน	3.83 มาก	3.99 มาก	3.71 มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ธุรกิจที่มีคนไทยเป็นหุ้นส่วน ธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของ และธุรกิจที่มีคนสัญชาติอื่นเป็นหุ้นส่วนต่างมีทัศนคติและค่านิยมในด้านภาพลักษณ์ของกิจการในสายตาของลูกค้า ความเป็นโลกาภิวัตน์ วัฒนธรรมการเปิดรับแนวคิดจากต่างชาติ มีความยืดหยุ่นและปรับตัวได้สูงเมื่อเผชิญกับสิ่งท้าทาย ค่านิยมในการแข่งขัน มีความคิดว่ามูลค่าของกิจการคือมูลค่าของพนักงานตลอดจนระดับความสามารถในการแข่งขันอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.89 :3.99 :4.16), ($\bar{X}$ = 4.00 :3.85 :4.10), ($\bar{X}$ = 4.07 :3.95 :3.90), ($\bar{X}$ = 3.69 :3.86 :3.71), ($\bar{X}$ = 3.66 :4.01 :3.52), ($\bar{X}$ = 4.00 :3.91 :3.94)), ($\bar{X}$ = 3.83 :3.99 :3.71)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ข้อแรกคือเพื่อศึกษาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านประสิทธิภาพของภาคธุรกิจบริการในแขวงจำปาสัก จากผลการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า

ในด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลรวมธุรกิจที่มีคนไทยเป็นหุ้นส่วนดำเนินงานอยู่ด้วยมีขีดความสามารถ

ด้านนี้ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 2.33 SD= .48) เมื่อเปรียบเทียบกับธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของ และ ธุรกิจที่มีคนสัญชาติอื่นๆ เป็นหุ้นส่วนต่างมีขีดความสามารถในด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลอยู่ใน ระดับปานกลาง โดยธุรกิจที่มีคนไทยเป็นหุ้นส่วน และธุรกิจที่มีคนสัญชาติอื่นเป็นหุ้นส่วน มีส่วนแบ่งตลาด ความสามารถในการทำกำไร และสัดส่วนค่าใช้จ่ายในการอบรมน้อยกว่า ธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคืออยู่ในระดับปานกลาง

ในภาพรวมด้านแรงงานธุรกิจที่มีคนสัญชาติอื่นๆ เป็นหุ้นส่วนดำเนินงานอยู่ด้วยมีขีดความสามารถด้านนี้ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบกับธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของ และ ธุรกิจที่มีคนไทย เป็นหุ้นส่วนต่างมีขีดความสามารถในด้านนี้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ในด้านแรงงานธุรกิจที่มีคนไทยเป็นหุ้นส่วนไม่มีปัญหามากนัก โดยมีจุดเด่นอยู่ที่มีการลาออกของพนักงานอยู่ในระดับปานกลาง ประสิทธิภาพการทำงานในระดับสากลของพนักงานอยู่ในระดับมากและมีความสามารถในการดึงดูดคนทำงานที่มีทักษะและความสามารถ ส่วนธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของจะมีจุดเด่นอยู่ที่การอบรมพนักงาน ความยืดหยุ่นของการกำหนดค่าตอบแทน อย่างไรก็ตามก็ตักกลับ

พบว่าธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของมีค่าเฉลี่ยของการลาออกของพนักงานในระดับมากกว่า สำหรับธุรกิจที่มีคนต่างชาติเป็นหุ้นส่วนมีจุดเด่นอยู่ที่ มีการลาออกของพนักงานในระดับน้อยกว่า มีความเข้มงวดในกฎระเบียบในการจ้างงานและออกจากงาน ส่วนด้านอื่นๆ มีขีดความสามารถใกล้เคียงกับธุรกิจที่มีคนไทยเป็นหุ้นส่วน

ในด้านทักษะทางการเงินพบว่า ธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของ ธุรกิจที่มีคนไทย และคนสัญชาติอื่นเป็นหุ้นส่วนต่างมีความสามารถในการด้านนี้ในระดับมาก โดยธุรกิจทั้งหมดมีการวางแผนการเงินในระยะยาวและสามารถทำได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ การติดตามตรวจสอบบัญชีของกิจการ การมีส่วนร่วมในการวางแผนทางการเงิน และการจ่ายชำระค่าใช้จ่ายตรงเวลายุ่งในระดับมาก จะมีแค่ความรู้ด้านการเงิน ที่พบว่าธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของมีความรู้ในระดับมาก ในขณะที่ธุรกิจที่มีคนไทยเป็นหุ้นส่วน และธุรกิจที่มีคนสัญชาติอื่นเป็นหุ้นส่วนอยู่ในระดับปานกลาง

ในการบริหารจัดการธุรกิจที่มีคนสัญชาติอื่นๆ คนลาวเป็นเจ้าของ และ คนไทยเป็นหุ้นส่วนต่างดำเนินงานอยู่ด้วยต่างก็มีขีดความสามารถด้านนี้ในระดับมาก พบว่าธุรกิจที่มีคนไทยเป็นหุ้นส่วน ธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของ และธุรกิจที่มีคนสัญชาติอื่นเป็นหุ้นส่วนต่างมีประสิทธิภาพปราศจากการฉ้อโกง มีความสนใจในการส่งมอบงานและรับมอบงานของหัวหน้าและพนักงาน ความน่าเชื่อถือของผู้บริหารในสังคม ให้ความสำคัญกับความพึงพอใจของลูกค้าสูงสุด มีความรับผิดชอบต่อสังคม และ ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมภายในกิจการในระดับมาก

สำหรับประเด็นสุดท้ายในด้านทัศนคติและค่านิยม ธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของ คนไทยและคนสัญชาติอื่นๆ เป็นหุ้นส่วนต่างดำเนินงานอยู่ด้วยต่างก็มีขีดความสามารถด้านนี้ในระดับใกล้เคียงกันมากที่สุดคืออยู่ในระดับมาก โดยต่างมีทัศนคติและค่านิยมในด้านภาพลักษณ์ของกิจการในสายตาของลูกค้า ความเป็นโลกาภิวัตน์ วัฒนธรรมการเปิดรับแนวคิดจากต่างชาติ มีความยืดหยุ่นและปรับตัวได้สูงเมื่อเผชิญกับสิ่งท้าทาย ค่านิยมในการแข่งขัน มีความคิดว่ามูลค่าของกิจการคือมูลค่าของพนักงาน ตลอดจน ระดับความสามารถในการแข่งขันอยู่ในระดับมาก

สำหรับวัตถุประสงค์ข้อสอง คือ การทดสอบสมมติฐานว่าขีดความสามารถในการแข่งขันด้านประสิทธิภาพของภาคธุรกิจบริการในแขวงจำปาสัก สปป.ลาว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตามผู้ประกอบการไทย ลาว

และ ผู้ประกอบการต่างชาติ ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า ค่าความแปรปรวนของขีดความสามารถในการแข่งขันด้านประสิทธิภาพของธุรกิจของตัวอย่างทั้งในภาพรวมและรายด้านซึ่งประกอบด้วยด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผล ด้านแรงงาน ด้านทักษะการเงิน และ ด้านทัศนคติและค่านิยม พบว่าในภาพรวมธุรกิจที่มีคนลาว ไทย และ สัญชาติอื่นๆ เป็นหุ้นส่วนต่างมีขีดความสามารถในการแข่งขันในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ($F=3.38$, $p\text{-value}=0.036$) ส่วนในรายด้านได้แก่ด้านแรงงาน การบริหารจัดการ และ ด้านทัศนคติและค่านิยมไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 และ .05 ได้แก่ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล และทักษะการเงิน ($F=18.84$, $p\text{-value}=0.00$, $F=4.064$, $p\text{-value}=0.01$) ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ในกรณีด้านที่แตกต่างตามวิธีคำนวณของ Scheffe ในกรณีที่จำนวนตัวอย่างไม่เท่ากัน พบว่าธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของมีขีดความสามารถด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากกว่าธุรกิจที่มีคนไทยและคนต่างชาติเป็นหุ้นส่วนอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ.01 ส่วนธุรกิจที่มีคนไทย และคนต่างชาติเป็นหุ้นส่วนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลไม่แตกต่างกัน สำหรับในด้านทักษะทางการเงินธุรกิจที่มีคนลาวเป็นหุ้นส่วนมีขีดความสามารถด้านทักษะการเงินมากกว่าธุรกิจที่มีคนไทยเป็นหุ้นส่วนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

เปรียบเทียบรายคู่ในภาพรวมและรายด้านแล้วพบว่า ธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของมีขีดความสามารถในภาพรวม และรายด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากกว่าธุรกิจที่มีคนไทย และคนต่างชาติเป็นหุ้นส่วนอยู่ ส่วนด้านทักษะการเงินธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของมีขีดความสามารถมากกว่าธุรกิจที่มีคนไทยเป็นหุ้นส่วน สำหรับในด้านแรงงาน บริหารจัดการ และทัศนคติและค่านิยมไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจบริการที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้แก่ โรงแรม ภัตตาคาร/ร้านอาหาร และบริษัทท่องเที่ยวที่จดทะเบียนประกอบธุรกิจในแขวงจำปาสัก สปป.ลาว จำนวน 211 ราย หากแยกประเภทตามสัญชาติของผู้ประกอบการแล้ว เป็นธุรกิจ

บริการที่มีเจ้าของเป็นคนสัญชาติลาว 149 ราย ที่มีหุ้นส่วนเป็นคนไทย 30 ราย และ หุ้นส่วนที่เป็นคนสัญชาติอื่นๆ เช่น เวียดนาม จีน ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา ฯลฯ อีก 31 ราย ผลการวิจัยพบว่าธุรกิจที่มีคนลาว ไทย และ สัญชาติอื่นๆ เป็นหุ้นส่วนต่างมีขีดความสามารถในการแข่งขันในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ส่วนในรายด้านได้แก่ด้านแรงงาน การบริหารจัดการ และ ด้านทัศนคติและค่านิยมไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 และ .05 ได้แก่ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล และทักษะการเงิน จึงได้วิเคราะห์โดยการผลการวิเคราะห์ในรายข้อในด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลพบว่าธุรกิจที่มีคนไทยเป็นหุ้นส่วนมีส่วนแบ่งตลาดและความสามารถในการทำกำไร ตลอดจนสัดส่วนค่าใช้จ่ายในการอบรมพนักงานน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับธุรกิจที่มีคนลาวและธุรกิจที่มีสัญชาติอื่นเป็นหุ้นส่วน ส่วนด้านทักษะการเงินพบว่าธุรกิจที่มีคนไทยเป็นหุ้นส่วนมีระดับความสามารถของการวางแผนการเงินในระยะยาวและการทำให้ได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ ตลอดจนระดับของความรู้ด้านการเงินน้อยกว่าธุรกิจที่มีคนลาวเป็นเจ้าของ ส่วนในด้านแรงงาน การบริหารจัดการ และ ด้านทัศนคติและค่านิยมไม่พบว่ามี ความแตกต่างกันทั้งสามกลุ่ม

ข้อเสนอแนะ

การลงทุนในธุรกิจท่องเที่ยวใน สปป.ลาว แม้จะมีข้อจำกัดในการถือหุ้นของผู้ประกอบการไทย เนื่องจาก สปป.ลาว มีการสงวนอาชีพไว้สำหรับคนลาวเท่านั้น ห้ามมิให้การขึ้นทะเบียนวิสาหกิจให้ผู้ลงทุนต่างชาติ หรือบริษัทต่างชาติดำเนินธุรกิจ แต่อย่างไรก็ดี สปป.ลาวโดยเฉพาะ แขวงจำปาสักเป็นพื้นที่ที่มีทรัพยากรที่เอื้อต่อธุรกิจการท่องเที่ยวสูง จึงเป็นที่ต้องการของผู้ประกอบการทั้งไทย และ ต่างชาติ ผู้ประกอบการเหล่านี้จึงต้องเข้าไปร่วมทุนกับผู้ประกอบการ สปป.ลาว งานวิจัยนี้ค้นพบว่าธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่ผู้ประกอบการไทยมีหุ้นส่วนยังขาดความสามารถในการวางแผน และด้านการจัดการน้อยกว่า รวมทั้งทักษะด้านการเงิน ดังนั้นภาครัฐโดยเฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการลงทุนของคนไทยในต่างประเทศ การจัดให้มีการอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการโดยเฉพาะในระดับธุรกิจขนาดกลาง และ ขนาดย่อม เกี่ยวกับทักษะในด้านการวางแผน การบริหารจัดการ ความรู้ด้านการเงินและการบัญชี ตลอดจนกฎ

ระเบียบที่เกี่ยวข้องในการลงทุนใน สปป.ลาว จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ประกอบการไทยที่จะเข้าไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านอย่าง สปป.ลาว

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานีที่ให้ทุนสนับสนุนในงานวิจัยนี้ และขอขอบคุณ นักศึกษาระดับปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตรุ่นที่ 14 สปป.ลาว ทุกท่านที่ช่วยเก็บข้อมูลภาคสนาม ตลอดจนผู้ประกอบการในธุรกิจโรงแรม รีสอร์ท ภัตตาคารและบริษัทท่องเที่ยวในแขวงจำปาสัก สปป.ลาว ที่ให้ข้อมูลในการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- สมเกียรติ ตรีรัตนพันธ์. การค้าการลงทุนใน สปป.ลาว. (ออนไลน์) 2559 (อ้างเมื่อ 11 กุมภาพันธ์ 2559). จาก www.moi.go.th
- ชาตริส สัมมะวัฒนา. **แต้มต่อการค้าชายแดน: เขตเศรษฐกิจการค้าชายแดน.** (ออนไลน์) 2559 (อ้างเมื่อ 21 มีนาคม 2559). จาก <http://bts.dft.go.th/btsc>
- Thailand Management Association. **วิเคราะห์ผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขัน.** (ออนไลน์) 2013 (อ้างเมื่อ 26 May 2013). จาก www.tma.or.th
- David P Hanna. Designing Organizations for High Performance. **The Executive.** 4, 1 (1990): 94-96.
- Ulrich D.Michael and Lake G. John **Tomorrow's HR Management.** New York: Wiley & Son, 1997.
- Younger Mark P and Vivienne Jupp. A Value Model for the Public Sector. **Outlook Journal.** 25, 3 (2004): 19-21.